

[Bauusgaard.]

I virkeligheden er der jo tale om, at vi igennem skattelovgivningen har ønsket at give et tilskud til betalingen af sygekassekontingentet, men hvad er det, vi gør? Til alle små indkomster siger vi: I skal være medlem af sygekassen; I får 70 kr. i tilskud. Til alle dem med de store indtægter, for hvem det at betale kontingentet ikke er noget problem, siger man: I får til gengæld 250-300 kr. i tilskud til at betale det. Den slags urimeligheder må væk, hvis vi med rette skal tale om en reform.

Vi er også nået frem til det, vi kalder de skattebegunstigede opsparinger. Hvordan virker de? Jo, til dem, for hvem det virkelige er en præstation at spare de 2.500 kr. op om året, som vi har givet adgang til at man skattefrit kan binde i bank eller sparekasse, siger man: hvis I binder det beløb, kan I få en 400-500 kr. i skattelettelse, medens de meget høje indtægter, for hvem det så sandt ikke er nogen præstation at spare 2.500 kr. op, får 1.500 kr. i skattelettelse. Den slags er ikke rimeligt.

Derfor er løsningen ikke, som regeringen gør det i sit kildeskatteforslag, at standardisere alle disse fradrag og finde frem til et betydeligt fradrag, som man så tildeler alle, for hvad kommer det til at betyde? Det kommer stadig til at betyde det samme, at jo højere indtægten er, jo større er fordel af alle disse også socialt betonedede fradrag som sygekassefradraget og andre, medens de små indtægter har langt mindre fordel af dem. Løsningen må være at opheve alle de fradrag, som almindelige indkomster ingen fordel har af. Det er vel endda et spørgsmål, om alle almindelige indkomster i dag ikke faktisk har under-skud ved at måtte trække sygekassekontingentet fra, for når de store indtægter har så meget større fordel af det, bliver den samlede skat og dermed den procent, der skal pålignes, så meget større. Jeg er tilbøjelig til at tro, at en beregning ville vise, at alle almindelige indkomster ville have fordel af, at vi generelt ophævede sygekassefradraget. Vil man endelig bevare denne slags fradrag, vil man eksempelvis endelig bevare adgangen til at give skattelettelse for opsparing, bør det i hvert fald ikke gives som et fradrag, men som et nedslag i skatten med lige stort beløb til alle; så

ville der i hvert fald være en vis rimelighed i at opretholde fradraget.

Det er den forenkling, man nødvendigvis må frem til, hvis man virkelig med rette skal kunne tale om en reform. Derfor mener jeg ikke, at regeringen endnu — selv om jeg meget villigt skal erkende, at det lovforslag om kildeskat, vi møder i dag, er en absolut forbedring i forhold til det, vi mødte sidste år — til bunds har foretaget den forenkling, som er selve forudsætningen for, at vi med rimelighed kan nå frem til det led i udviklingen frem imod en skattereform, hvor vi taler om at indføre samtidighed mellem skattebetalingen og indtægten. Det må være hovedopgaven at forenkle dette skattesystem så meget, at vi uden administrativt besvær af urimelige dimensioner kan indføre den i sig selv ønskelige ændring, at skatteyderne betaler deres skat, samtidig med at de har deres indtjening.

I sin fremsættelsestale siger finansministeren selv, at han ikke skønner, at dette forslag er blevet så enkelt, som det kunne være blevet. Ministeren siger, at uden denne særlige danske skattefradragsregel ville en kildeskat rent teknisk være enklere. Deri har ministeren ubestrideligt ret. Det spørgsmål, vi andre må stille, er da: hvorfor gør man ikke dette? For regeringen vil jo være enig med os andre i, at jo enklere systemet er, jo bedre er også mulighederne for at lave et rigtigt kildeskattesystem. Når man så siger, at hvis vi ophævede skattefradragsreglen, blev det enklere, altså bedre, hvorfor gør man det så ikke? Sådant som man har udformet skattefradragsreglen i dette lovforslag, indebærer den ikke mere for nogen de økonomiske fordele, man tidligere kunne antage at skattefradragsreglen havde i hvert fald for de store indtægter, men den er stadig med til også efter finansministerens egen opfattelse at gøre forslaget mere indviklet, end det har nødig at være. Ja men hvorfor så ikke gå til biddet og få gjort det så godt som muligt? Hvis man virkelig gør dette og laver dette forenkledede skattesystem, har vi mulighed for på rimelig måde at vurdere, hvilken form for samtidighed mellem indtjening og skattebetaling der alle forhold taget i betragtning er ønskelig.

Også for det radikale venstre er en samtidighed mellem indtjening og skattebetaling ønskelig. Vi tror simpelt hen ikke, at det i